

בס"ד יב' אייר ה'תשפ"ה

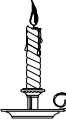
הדלקת נרות - 19:08

צאת השבת - 19:59

רבנו תם - 20:52

שעון קיץ - מהלוח המדויק של "אור החיים"

ע"פ "אופק תל אביב"

שבת מנוחה

שְׁנֵה עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ - עלון מס' 1254

@ ביום שני הילולת רבי מאיר בעל הנס זיע"א.

@ ביום שני יד' אייר "פסח שני" - לא אומרים תחנון.

@ ביום שישי ל"ג בעומר - הילולת התנא הקדוש

ר' שמעון בר יוחאי זיע"א. לא אומרים תחנון.

פפטידון: "ויהי דבר" (יחזקאל כ')

השבת כז' לעומר,

פרקי אבות - פרק ג'

לעינ בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל

לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות ניני

שבת מנוחה

פפטידון: "ויהי דבר" (יחזקאל כ')

השבת כז' לעומר,

פרקי אבות - פרק ג'

אחרי מות - קדושים

שבת מנוחה

"לא תקלכל חרש..."
 כך הם המצוות שבין אדם לחברו, הם אינם בשביל האחר אלא בשבילנו כדי לא להשחית את המידות שלנו... נכון שהחרש איננו שומע אך ברגע שאני מקלל אני משחית את מידותיי ואת זה התורה רוצה למנוע ממני. הבה נביט למעלה ולא נשחית את מידותינו.
 "ואהבת לרעך כמוך אלה" (וי"ט י"ח)
 מטבעו אין אדם אוהב את כל איבריו במידה שווה. כשעומדים להכותו בראשו הריהו מחפה בידו על הראש, לפי שהראש חביב עליו וחשוב בעיניו יותר מן היד, בכל זאת אוהב הוא את כל איבריו. כך צריך להיות גם באהבת ישראל. אף כי אי אפשר לאהוב את הכל במידה שווה, אולם אהבה יש לרוחש לכל אחד ואחד.
 "איש אימו ואביו תיראו ואת שבתתי תשמרו"
 כל שבתתי שבתורה - חסרות אות ו'. מדוע?
 אומרים חז"ל, שכל מי שמקבל עול השבת - מעבירין ממנו טרחות ששת ימי בראשית. (מדרש חסרות ויתרות).
 "מפני שיבה"
 אומר המדרש שאת שיבה צריך לקרוא בשתי אופנים. אחד שיבה (עם ש שמאלית) והשני שיבה (עם ש' ימנית) מהמילה תשובה, שאותו אדם שב בתשובה וגדל בחוכמה. ובגמרא (קידושין ל"ב) כתוב: "אין זקן אלא זה קנה חוכמה". ולכן צריך לעמוד בפניו.
 "ולקח את שני השלעירים והעמיד אותם לפני פתח איהל מועד"
 מרמז לנו הפסוק שזוהי הבחירה של האדם... האם יקח עצמו לה' יתברך או ח"ו יקח עצמו לעזאזל... (שלמה אלביליה הי"ו)
 "ואהבת לרעך כמוך אלה" (וי"ט י"ח)
 כאשר שני יהודים אוהבים זה את זה, נעשה שם הוי' מלא, כי פעמים "אהבה" עולה בגימטריה כ"ו. על-ידי "ואהבת לרעך כמוך" מגיעים ל"אני הוי"ו" - ששם הוי' יהיה במילואו.
 (רבי שאול-ידידיה טאוב ממוד ז"ץ)

מענייני הפרשה: אחרי מות:
 < הוראות לכהן הגדול בהכנסו לקודש הקודשים.
 < דיני יום הכיפורים.
 < אסור שחיתת חוץ.
 < איסור אכילת דם ומצוות כיסוי הדם.
 < חזרה על דין האוכל נבלה וטריפה.
 < אזהרה להתרחק מכל תועבות עבודה זרה.
 < טהרת המשפחה.
 < התרחקות מכל המעשים המגונים של תושבי ארץ כנען.
 קדושים:
 < הציווי להיות קדושים.
 < הזכרת מצוות רבות שבין אדם לחברו, ובין אדם למקום.
 < האזהרה לשמוע בקול ה', כי אם לא כן ה' יגלה אותנו לחוץ-לארץ.
 < ציווי על חובתנו להיות קדושים ושונים מאומות העולם.
 "אחרי מות שני בני אהרן"
 ו' אפריים אומר: כתוב במדרש שלא מתו בני אהרן אלא כי נכנסו שתויי יין. על זה הרמז בפסוק: שני בני אהרן ס"ית יין ועוד: במילה "שני" תרגמו ראשי תיבות שתויי יין נכנסו...
 "בזאת יבוא אהרן אל הקודש"
 חז"ל אומרים בגמרא עבודה זרה ב' ע"ב אין "זאת" אלא תורה שנאמר "וזאת התורה", וזה הכוונה "בזאת יבוא אהרן אל הקודש" שעם התורה אפשר לעלות במעלות הקודש.
 "היכה תוכיח את עמיתך וכל תשא עיניו הטא"
 אם אתה מוכיח לחברך אל תגיד לו שהוא רשע, רק תרומם אותו ותאמר לו שהוא עמיתך שהוא חברך, "ולא תשא עליו חטא" אל תשימחו לחוטא, כדי שיתקבלו דבריך.
 "לא תעמיד ע"ל דם רעך" (וי"ט טז)
 עמידה היא עמידה לתפילה. אם ראית רשע מישראל, אל תתפלל עליו שימות; שלא כרבי מאיר שהתפלל למיתתם של הרשעים בשכנותו, אלא כברוריה אשתו שהתפללה שייטמו החטאים ולא החוטאים.
 "מדבר שקר תרחק..."
 אותיות "שקר" שלוש הן. שתיים מהן כלולות בתיבת "רשע" ואילו אחת בתיבת "צדיק" מכאן אנו למדים שלא כל רשע כולו שקר... ולא כל צדיק כולו אמת!... (הרה"ק המגיד מטשרנוביל זי"ע)
 "כבוד את אביך ואת אמך"
 "גלוי וידוע לפני מי שאמר והיה העולם, שהבן מתיירא מאביו יותר מאמו מפני שמלמדו תורה, לפיכך הקדים הקב"ה מורא האם למורא האב".

פינת הניבים והפתגמים

העלה חרס בידו = השתדל ולא הצליח, כל מאמציו היו לשווא.

דוגמה: לצער החברה הישראלית, כל מי שנסה להחזיר הביתה את הנוט השבוי רון ארד, שפוטס הייפוטס" שלו הפל מעל שמי צידון שבלבנון בפשה-עשר באוקטובר 1986, העלה חרס בידו.

מקור: צללת במים אדירים [לדלות פנינים] והעליה חרס בידך [בבא קמא, צא]. (ניבוכוו)

”אל תקרי הליכות אלא הלכות”

הילולת רשב” - ל”ג בעומר

יום ל”ג בעומר הוא יום שבו מרבנים בשמחה לכבוד רבי שמעון בר יוחאי זיע”א, והוא יום ההילולא. רצונו היה שישמחו ביום זה, ויש נוהגים לערוך לימוד בליל ל”ג בעומר במנין, וללמוד שבחי רשב”י המפוזרים בזוהר ואדרא זוטא ומנהג יפה הוא. ויש נוהגים ללכת על קבר רשב”י במירון בל”ג בעומר, אבל עדיף ללכת בזמן אחר, כי כיום אין הצניעות נשמרת במקום קדוש זה, ורבות בנות שבאות בבגדי פריצות ופוגעות בקדושת המקום ומחטיאות את הרבים, וגדול עוונן מנשוא. ומלבד זה יש נוהגים לשחוט שם בהמות ולאכול, מבלי לבדוק אם השוחט בקיא בהלכות שחיטה ובדיקת הבהמה, ואם הוא ירא שמים וגם רבו המכשולים בענין הניקור מחלב דאורייתא שהוא איסור כרת, ולכן שומר נפשו ירחק מהם, וילך בזמן אחר.

תפילה

הגמרא אומרת שיכול רבי שמעון בר יוחאי לפטור את כל העולם כולו מן הדין. וכתוב בזוהר הקדוש שתפילתם של ישיני עפר אלו עושה רושם גדול בשמים (זוהר ת”כ דף ת”ז) והעולם מתקיים בזכותם. לכן אנחנו משתטחים על קברו ומבקשים ממנו שיתפלל עלינו ועל עם ישראל כולו.

לימוד

טוב ללמוד מתורת הצדיק ולהזכיר מעשיו על קברו (זוהר, זכור א’): ובמיוחד טוב לקרוא מהזוהר הקדוש ליד קברו של הרשב”י ובנו, שעל פי הכתוב בזוהר בזכות לימוד זה יצאו מהגלות ברחמים.

שמחה

כתב מהר”ח בשער הכוונות, שיש להרבות ביום זה בשמחה, כמו שסיפר רבנו האר”י ז”ל, שכך היה רצונו של רשב”י שישמחו ביום זה. ועל כן טוב לשיר שיר קודש זה שחובר ע”י הרב שמעון לביא זצוק”ל שרמוזים בו סודות גדולים מענין הרשב”י זיע”א ובכללם שהיה כעין כהן גדול שאוהב את עם ישראל, מוסר נפשו עליהם ויכול לכפר על כולם.

מערת הרשב”

הגמרא מספרת שאלוהי הנביא נמצא לעיתים בפתח מערתו של רשב”י. וכשבא רבי חיים בן עטר בעל אור החיים הקדוש לקבר הרשב”י הוא זחל על ארבעתיו במעלה ההר לגודל קדושת הרשב”י, אחר כך זכה להרגיש במקום ריח גן עדן בעת לימוד התורה שם. וכשבא רבי יוסף חיים בעל הברך איש חי זיע”א לארץ ישראל, עלה לציון הרשב”י ומרוב שמחה של קדושה חיבר במקום שיר קודש זה שיש בו שבחי הרשב”י וגודל כוחו לזמר עריצים ולהציל את כלל ישראל שיאמרו אותו בשמחה כתפילה בכוונה רבה.

צדקה

בשעה שאדם נמצא במקום קדוש זה, יש בכוחו להתעלות ולכן יפריש סכום כסף לצדקה, לישיבה או לבית הכנסת, או שיפריש כסף כדי שיקנה בו ספרי קודש לילדיו ויאמר: ”הריני מפרש סכום כסף זה לזכות רבי שמעון בר יוחאי זיע”א. והריני מקבל על עצמי בלי נדר להתחזק בעבודת ה’ יתברך ובמיוחד הריני מקבל על עצמי להניח תפילין יום יום, לשמור טהרת המשפחה, לשמור שבת כהלכתה, ללמוד תורה יום יום, לשלוח בניי לחינוך דתי, לשמור פי מלשון הרע ולהיזהר מכעס.

טעם ההדלקה

ימי הספירה ניתנו בכדי להאיר את החשיכה. אפשר לתת טעם לזה שמרבין בנרות ועושים מדורות ביום זה, להורות שימי הספירה ניתנו בכדי להאיר את חשכות החומריות, ודבר המסוגל לזה הוא תורתו של רשב”י, ספר הזוהר, ולכן מרבין בנרות בהילולא דיליה, וזה על דרך הכתוב כי אשב בחשך, ד’ אור לי.

מכל מלמד השכלתו

ר’ שימעיז בר יוחאי זיע”א

חי בדור השני שלאחר חורבן בית שני. בימיו של רשב”י לא נראתה הקשת בענן, כי זכות רשב”י הגנה על כל הדור. היה תלמידו של ר’ עקיבא ומיד לאחר נישואיו עזב את ביתו וגלה למקום תורה ללמוד בישיבתו של רבו ר’ עקיבא. במשך 13 שנה למד שם. כשנאסר ר’ עקיבא בבית האסורים, סיכן רשב”י את נפשו ונכנס לשם במסירות נפש כדי ללמוד תורה. כל זמן שישב רשב”י לפני ר’ עקיבא הסתיר את מעלתו וגדולתו ואף אחד לא הכיר את כוחו חוץ מרבו. אמר לו: ”דייד, שאני ובוראך מכירים את כוחך”!

בקדושתו העצומה זכה רבי שמעון לקיים בשלמות את הוראת רבו ”ואהבת לרעך כמוך” ולהשרישה בלב תלמידיו עד שתקנו את פגם תלמידי רבי עקיבא.

”עליה למרים, שביית שי”

בפסוק זה נרמז שמו של התנא הקדוש רבי שמעון בן יוחאי, שכן ”שבי” הם ראשי תיבות של שמעון בר יוחאי. ושמו יוחאי רמוז בפסוק ”כי לא תשכח מפי זרעו”, שבזכות הזהר הקדוש המיוחס לו, ביטל את שכחת התורה מישראל. (אורה של תורה)

רבי מאיר בעל הנס

רבי מאיר בעל הנס היה דמות יוצאת דופן בהיסטוריה היהודית. לחייו ולתורתו הייתה השפעה עמוקה על הקהילה היהודית, ומורשתו ממשכיכה לעורר השראה ולשנות את חייהם של אנשים כיום. המעלות הקשורות לקברו, לרבות ריפוי, הדרכה ואנרגיה רוחנית, הן עדות למתנותיו הרוחניות יוצאות הדופן. למי שמבקש להתחבר לקדושה ואמונה, הביקור בקברו של רבי מאיר הוא הכתובת לזה מכיוון שזה מעביר אותך חוויה עוצמתית ומשמעותית.

קיימות מספר סגולות הקשורות לקברו של רבי מאיר. אחת הסגולות המשמעותיות ביותר היא היכולת להביא לריפוי ולשינוי בחייהם של המבקרים בקבר. אנשים רבים דיווחו שחוו ריפוי פיזי או רגשי לאחר ביקור בקבר, ואחרים דיווחו על תחושת שלווה ורוגע.

בנוסף למעלות אלו, אנשים סבורים כי קברו של רבי מאיר הוא גם מקום של אנרגיה וחיבור רוחני גדול. אנשים רבים מדווחים על תחושת קרבה לאלוקים לאחר הביקור באתר, ואחרים מדווחים על תחושת השראה והתחדשות באמונתם.

ישנם מספר מנהגים הקשורים בביקור בקברו של רבי מאיר. אחד החשובים שבהם הוא אמירת התפילה המסורתית של ”אלוקי דמאיר ענני“, שלדעתה היא חזקה במיוחד כאשר נאמרת במקום קברו. המבקרים תורמים כדי לתמוך בתחזוקת האתר וכאות תודה על הברכות שקיבלו.

אמונת חכמים והשגחה פרטית

"מאה אלף שקל", אני קורא בקול, לאט, מסתכל על המכתב שעומד על השולחן. "אתה לא רציני, נכון?"

המכתב על השולחן, אני אומר לעצמי, לא יכול להיות. ולאט לאט, כמו נחש ארוך ופתלתל, מזדחלת לתוכי תובנה מבהילה ומצמררת, זה כן יכול להיות.

תחילת הסיפור היתה לפני מספר חודשים, כשקינינו דירה בפרדס כץ. במשך שנים גרנו בשכירות בבני ברק.

הדירה שקנינו היתה במצב גרוע מאוד, כבר שנים לא גרו בה והיה ברור שהיא צריכה לעבור שיפוץ יסודי לפני שאנחנו נכנסים אליה. אבל ברוך ה', יש לנו דירה, משהו שלא חלמנו שנוכל להרשות לעצמנו, וזו היתה סיבה לשמוח מאוד מאוד. לצערנו, השמחה לא שרדה הרבה זמן, כבר ביום הראשון שבו התחילו השיפוצים חיכה לי ליד הדלת השכן, אדם מבוגר, כועס מאוד. "תגידי לי, מה הרעש הזה פה?"

הסתכלתי עליו, הפנים שלו היו אדומות, העיניים שלו ירקו זיקים. האמת שהיה לי צר, אבל מצד שני, קניתי את הדירה כדי לשפץ אותה. המטבח היה נראה בן מאה, הצנרת רקובה, הארונות אכולים, והקירות שחורים לגמרי.

"אני נורא מצטער אדוניי", אמרתי לו, "אנחנו כמובן ננקה הכל, אבל אני חייב לשפץ קצת, אי אפשר לגור כאן."

"הרעש שהפועלים שלך מקימים הוא בלתי נסבל. זה לא בסדר. עד עכשיו היה שקט, ומי צריך אתכם בכלל."

הוא הוסיף עוד כמה הסברים באופן כללי על אנשים מסוגי והלך הביתה, טורק את הדלת בכעס רב. ניסיתי לנשום לרווחה אבל התברר שהניסיון היה מהיר מידי. הקשיש לא חשב לוותר, ובערב כשהגעתי לראות מה קורה הוא עלה שוב. ניסיתי לדבר איתו ברוח טובה, ניסיתי לבקש ממנו שיתחשב, אבל הוא מצידו כלום. הרעש מפריע לו.

"מה זה הדבר הזה ומה שאנשים מרשים לעצמם". בכל פעם כשהרעש היה מוגזם לדעתי, הוא הגיע לצעוק עלי. אם לא הייתי בדירה הוא לא התעצל והתקשר. בפעם האחרונה שבה נפגשנו בדירה שלי הוא הרים את קולו וצעק, וצעק. שאלתי את הקשיש: "מה אתה רוצה שאני אעשה?"

"אם אתה רוצה לבנות, לך תגור בוילה..." הוא ענה לי בזעם בלתי מוסתר.

הקבלן בדיוק לחץ עלי שאחליט מה עושים עם הקיר בחדר הילדים, אשתי התקשרה שהילד בגן לא מרגיש טוב, מישחו צריך ללוות כסף מהגמ"ח, בקושי הצלחתי לשמוע מה אומרים לי.

"תשמע, הסיפור הזה לא יעבור לך בשקט, אתה עוד תתחרט מאוד על מה שעשית, אני הולך להלשין עליך למס הכנסה."

הוא הלך עצבני, קיוויתי שיירגע. הבעיה היתה שהוא עוד באותו יום הרים טלפון למס הכנסה, אמר שיש מישחו שבונה כאן בנשורות אלפי שקלים ושיבואו לבדוק במאיפה יש לו כסף. מס הכנסה כידוע לא מתעכבים, כשיש להם מידע על אברך בני-ברקי שבטח מסתיר יהלומים במרתף הבית שלו. הם עוברים על חשבון הבנק ומוצאים שאני מפקיד צ'קים מכובדים מאוד. שואלים אותי מה זה הצ'קים האלו, ואני לא בטוח שהם יבינו, אבל מנסה להסביר להם שיש לי גמ"ח של כספים, והכספים שהם רואים זה צ'קים של אנשים שמחזירים את הכסף שלוו מהגמ"ח.

הם לא ממש מבינים, ונראה לי שגם לא ממש מאמינים. "אשתך גננת?" מוודא הפקיד, "נכון" אני עונה שכן, ואחרי שניה מבין שאני הכיוון שלו הולך. הם חושבים שהסכומים הנכבדים שהם מפקיד אלו כספים שאשתי מרוויחה, המחשבה הזו משעשעת אותי אבל אותם לגמרי לא.

אני מגייס את כל כוח השכנוע שלי, מנסה להסביר לפקיד שיש לי גמ"ח, שאני מלווה כספים לאנשים, והצ'קים האלו הם כספים המוחזרים. הוא מהנהן בראשו, אני יודע שלא הצלחתי לשכנע אותו. בינתיים הדירה מוכנה, אנחנו עוברים אליה, השקט והשלווה חוזרים לשכון והשכן לא כועס.

ואז אני חוזר יום אחד מהכולל, מוציא מעטפה ממש הכנסה, עולה הביתה ו... לא מאמין.... מס הכנסה החליטו שלא דיווחנו על כל הסכום ואשתי מרוויחה הרבה יותר, ומחייבים אותנו במאה אלף שקל.

קינינו עכשיו דירה, יש לי חובות עצומים מהקניה והשיפוצים, יש לי בת שאני מקווה שתתחתן בעזרת ה' בעוד שנה, שנתיים. מאיפה אני לוקח עכשיו מאה אלף שקל? אני פונה ליועץ מס מוכר שעזר במקרים דומים. הוא מאמין לכל מילה שלי, אבל הוא מודה שידו קצרה מלהושיע. "המקסימום שאני יכול לעזור לך, זה בעשר אלף שקל, ולי תצטרך לשלם חמשת אלפים, לא משתלם לך לשכור את שירותיי", הוא אומר לי בכנות. העצה שלי היא שתשלם למס הכנסה את כל הכסף שהם רוצים ממך. מהר מאוד הם עוברים לבצע פעולות."

"פעולות?" אני שואל, יש למילה הזו צליל מאיים.

"הם יכולים לעקל את חשבון הבנק שלך, עזוב, תשלם וזהו." תשלם וזהו, קל להגיד... אבל כשמדובר באברך כולל שאשתו גננת ועכשיו הוא בחובות אדירים, אין בכלל אפשרות לבצע. אני מתקשר לדוד של אשתי, אדם נבון וטוב לב, שיש לו הרבה פעמים קשרים במקומות הנכונים. הוא שומע אותי ונאנח. "יש לי חבר שנמצא במקום בכיר מאוד במס הכנסה, הבעיה היא שהוא שונא לומדי תורה. לא נראה לי שיש מה לפנות אליו בכלל."

ואז, אחרי כמה שעות של תהיות אני מחליט לנסוע לצדיק רבי דוד אבוחצירא שליט"א, לבקש ממנו ברכה. למחרת בבוקר אני עולה על הרכבת לנהריה, פוגש בחדר המתנה הרבה יהודים טובים מכל הארץ והעולם שבאו להצדיק מפי הצדיק. אני נכנס לחדר, מספר במילים ספורות את הבעיה שלי. מבטו של הצדיק נח עלי, מלטף ומרגיע. "בזכות אבותי הקדושים אתה תראה שלא רק שלא תינזק, אתה עוד תרוויח מכל הסיפור הזה", הצדיק בירך אותי בברכה הטובה ביותר שיכולתי לקוות לה.

אני חוזר הביתה, אשתי שומעת את הברכה ותוהה. "בסדר, שלא נפסיד, אבל איזו אפשרות יש שנרוויח?"

"בואי נאמין שה' יכול הכל, ורק הוא יכול לעזור לנו, נתחזק באמונת חכמים, ויהיה טוב בעזרת ה'."

באמת הדבר היחיד שנשאר לנו זה רק להתחזק באמונה. למחרת בבוקר מתקשר אלי הדוד. "ה' עוזר לנו", הוא אומר לי נרגש, "הפקיד הבכיר ההוא במס הכנסה היה חייב את עזרתי, עשיתי לו טובה גדולה, ואמרתי לו שבתמורה אני שולח אליו את האחייך שלי שיעזור לו, והוא הסכים. קום עכשיו תיסע למשרדים של מס הכנסה."

אני לוקח את הטפסים ונוסע, הפקיד הבכיר קורא את הטפסים בכובד ראש, לאחר מכן ניגש לפקיד שמטפל בתיק שלי ומוראה לו: "משהו לא, הגיוני, יש סתירה בין המסמכים. כדאי שתשלם חמשת אלפים שקלים ואת יתר החוב נקפא, נכניס את התיק להקפאת תהליכים."

אני חוזר הביתה מאושר, אשתי גם היא מאושרת, אבל היא אומרת לי "היה לנו נס ענק, אבל עוד לא הרווחנו מהסיפור הזה". אני אומר לה "נכון, אבל נאמין שכל מה שהצדיק גוזר ה' מקיים, ונחכה."

חלפו שבועות ספורים ומגיפת הקורונה התפרצה במלוא עוצה, אנשים נכנסו לסגרים, ועסקים נסגרו. הגן הפרטי של אשתי נסגר גם הוא. המדינה פיצתה בעלי עסקים, הסכום שהיה רשום להם שאשתי מרוויחה היה פי שתיים וחצי יותר מהסכום האמיתי, בכסף הזה לא רק כיסונו חובות, גם חיתנו את הבת שלנו שהתארכה כעבור תקופה קצרה.

ברכתו של הצדיק התקיימה במלואה. השכן שלנו אינו מבין למה כשאנחנו עוברים אחד ליד השני במדרגות, אני מברך אותו בברכת שלום מחייבת כל כך. איני יודע איזו מן הטובות שגמל אתי טובה יותר, הכסף שקיבלתי בזכותו, או השיעור ההגון והישר באמונת חכמים תמימה ונטולת שאלות.

פסח שני

יום י"ד באייר הוא "פסח שני". בזמן בית המקדש הייתה זו הזדמנות נוספת להקריב קורבן פסח עבור אלו שלא יכלו לעשות זאת בפסח הראשון.

מה קורה בפסח שני?

בשנת 2449 לבריאת העולם, ציינו בני-ישראל את יום השנה הראשון ליציאתם ממצרים בי"ד בניסן והקריבו את קורבן הפסח. על-פי הציווי האלוקי, רק אנשים הטהורים מטומאת מת יכלו להביא את הקורבן. קבוצת אנשים קטנה שהייתה טמאת-מת באו למשה ותלונו בפייה: "אנחנו טמאים לנפש אדם. למה נגרע בלבתי הקריב את קורבן ה' במועדו בתוך בני-ישראל?"

לאחר ששאל את פי האלוקים, מסר להם משה רבינו. שלושים יום לאחר חג הפסח יצויין חג הפסח השני. בי"ד באייר, אלו שהיו טמאים או בדרך חוקה בפסח הראשון, יוכלו להקריב את קורבן הפסח כהלכתו.

מה עושים בפסח שני? כיום, כשביט המקדש לא עומד על מכונו, מציינים את יום י"ד באייר כיום שמחה ואין אומרים "תתחנון".

אכילת מצה: נוהגים לאכול מצה ביום זה. אך שלא כמו בפסח הראשון, מותר לאכול חמץ במשך כל היום.

בניד כשתילי זתים - חנינו

בימי ספירת העומר משתדלים בתיקון המידות, ונוהגין אבילות לזכר תלמידי רבי עקיבא שמתו על שלא נהגו כבוד זה לזה. כהורים ואנשי חינוך נזכור תמיד כי תורה ודעה אנו מלמדים ע"י הוראה ומסירה, ואילו מידות טובות והליכות מתוקנות מלמדים ע"י הנחיה. בנינו רואים אותנו ומתחקים אחרינו. המעשים שלנו הם שנחקקים בלבם.

כאשר נדבר עם ילדינו תלמידינו על ימדות ודרך ארץ נזכור כי בנינו פער גילאים, אנו רואים את החיים בזוויות שונות, ולא תמיד מבינים זה את זה. כשהם רואים אותנו ברגעי התמודדות, עוקבים אחר תגובותינו 'בשעת מעשה', הם מפנימים את המסר וקונים קנייני נצח. יראו וילמדו - ויתור, סבלנות, הכנעה, איפוק, עין טובה ואהבת חינוך, ועוד.

שאין לנו לשאת כעס ושנאה בלב. הללו דומים לסלע גדול. כאשר אדם נושא על גבו סלע, הוא חשש שחוח וכואב. כך גם הנושא 'סלע' בליבו. נקל על חנינו! נסלח ונשכח. נקוף קומתנו מתוך שמחה ואהבת הבריות.

עשרים וחמש שנים משדדים את שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יגל" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרח"ק יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" רח' הנשיאים 3 יבנה בשעה 21:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

לחיות בנחת וחסד

כל הישועות והברכות

לישתיה ודלתי נסימי שתרמו לסעודה הרביעית בלוויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו משאלות לטובה באושר ובפרנסה טובה. וירוו נחת מיוצאי חלציהם לרפואת דלית ניאזוב בת חנה לע"נ יאיר (חיים) ז"ל בן דלית

רפואה שלימה

לאבי בושבול בן זהבה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו. יחזור לאיתנו ויזכה לשנים רבות וטובות ונעימות

רפואה שלימה

להדר מרדכי בת אביגיל הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריה ושס"ה גידיה. תחזור לאיתנה הראשון ותזכה לשנים רבות וטובות ונעימות

מרכות ואחולאס

לכירון ושיר מוה"ר לרגל חולדת הבת יח"י שתגדל כאמותנו שרה רבקה רחל ולאה, תזכו לחופתה ותצליח בכל דרכיה ומעשיה ונחת ושלווה לסיגולת מוגובי שתרווה מיוצאי חלציה

מרכה והלחם

לדקר וריוטל כ"ו בוכות תרומתם לזיכוי בבריות, יתברכו בבריות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב לשנים רבות וטובות שיתגשמו משאלות לטובה והצלחה לילדיהם

מרכה והלחם

לכרמון בן מרים ואח"י בת שושנה שיתברכו בבריות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, העניינים ולישועה מיידית בנחת חסם יתברך

רפואה שלימה

להדר מרדכי בת אביגיל הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריה ושס"ה גידיה. תחזור לאיתנה הראשון ותזכה לשנים רבות וטובות ונעימות

רפואה שלימה

לכרמון בן מרים ואח"י בת שושנה שיתברכו בבריות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, העניינים ולישועה מיידית בנחת חסם יתברך

כל הישועות והברכות

לניסים וטובה בכורין שתרמו לסעודה הרביעית בלוויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל שיתברכו בבריות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, פרנסה טובה אושר נחת ושלווה לרפואת דוד בן מרים טובה בת דבורה אושר בן חמדה לרפואת ניסים בן סולטן לע"נ משה בן סולטן ז"ל

מרכה והלחם

לכרמון בן מרים ואח"י בת שושנה שיתברכו בבריות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, פרנסה טובה אושר נחת ושלווה לרפואת דוד בן מרים טובה בת דבורה אושר בן חמדה לרפואת ניסים בן סולטן לע"נ משה בן סולטן ז"ל

מרכה והלחם

לכרמון בן מרים ואח"י בת שושנה שיתברכו בבריות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, פרנסה טובה אושר נחת ושלווה לרפואת דוד בן מרים טובה בת דבורה אושר בן חמדה לרפואת ניסים בן סולטן לע"נ משה בן סולטן ז"ל

מרכה והלחם

לכרמון בן מרים ואח"י בת שושנה שיתברכו בבריות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, פרנסה טובה אושר נחת ושלווה לרפואת דוד בן מרים טובה בת דבורה אושר בן חמדה לרפואת ניסים בן סולטן לע"נ משה בן סולטן ז"ל